

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Lilivm Inter Spinis

Sterre, Jean Chrysostome van der

Antverpiæ, 1627

Cap. LII. Quòd apparuit ei Dominus ferens securim in manu sua.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43032

170 VITA B. IOSEPH
hædo lasciuia despecto, vitulum co-
medat faginatam.

CAPVT LII.

*Quòd apparuit ei Dominus ferens secu-
rim in manu sua.*

* A mira-
bilibus le-
gèdum, et si
Ammira-
bilibus ha-
beretur.

A*MIRABILIBVS testimonijs (qui-
bus coram pluribus testibus San-
ctum suum mirificare curauit Domi-
nus, faciēs mirabilia) ad ea, quæ ab ipso
IOSEPH de ipso audiuius, redea-
mus. Puto testimonijs præcedentibus
ita percussas esse & contritas inuiden-
tium & detrahentium frontes, vt ultra
ipsi IOSEPH dicere non præsumant:
Tu de teipso testimonium dicis; testi-
monium tuum non est verum; cum
Psal. 91. testimonia eius credibilia facta sint
nimis. Audiamus igitur & credamus
veritatem; & nos audire & credere
gaudeamus. Dispositione diuina in
quodam aliquando Monasterio mo-
rabatur, quod multis & diutinis tri-
bula-

ORDINIS PRAEMONST. 171
bulationibus agitarum est, & crebris
disciplinæ Dominicæ percussionibus
ad extrema perductum. Nomen au-
tem Monasterij ideò reticemus, ne de
aliquo videamur infamiam seminare.
Motus ergo misericordia super Mo-
nasterij contritione I O S E P H (in quo
conterebatur & ipse, qui cum infir-
mantibus didicerat infirmari) inuali-
dam causam sibi, validus Orator, &
non in legibus hominum, sed in lege
Domini (quæ Charitas est) peritissimus
Aduocatus, assumpsit: & sumpto thu-
ribulo orationis incensæ, & hausto
igne charitatis ardentis, inter Deum
viuentem & homines mortuos pecca-
tis medium se obiecit, nitens suauissi-
mo deuotæ orationis odore senten-
tiam iam egressam seueri Iudicis vin-
dicisq̃ placare. Cumq̃ in spiritu
humilitatis, & animo contrito, non
desisteret ante faciem Domini intro-
ire; tandem & ipse Dominus I E S V S
ad eum venire, & ad orantem introire
digna-

dignatus est. Venit autem, non vt ex-
 auditor orantis, sed vt vindex seueris-
 ſimus delinquentis. Tremebundus
 enim, & in vultu totius seueritatis ap-
 paruit, ferens manu securim acutam,
 tamquã eandem Ecclesiam radicitus
 excisurus, & funditus euersurus. Terri-
 tus, supra quàm dici potest, ad tam ter-
 ribilem Domini venientis adſpectum
 amabilis interceſſor, tremens & pauẽs
 ad genua prouoluitur irascentis; &
 quibus potuit, precibus, lacrymis &
 gemitibus, tentauit manum continere
 minantis. Cui Dominus in magna ſe-
 ueritate, Surge, ait, & adſpice, pro qui-
 bus intercedas. Conſidera & cognoſce
 totũ hunc locum nihil viriditatis ha-
 bere, niſi quantum occupãt pedes tui;
 & vide qualem cauſſam defendas. Sur-
 gens IOSEPH, & verborũ Domini ve-
 ritatem agnoſcens, pauimento iterũ
 ſe proſtrauit, & non ceſſauit à preci-
 bus; donec, Domino aliquantulũ
 placato, vocem Domini, ſe conſolan-
 tis,

*Agit cauſ-
 ſam Cœno-
 bij cuiusdã,
 corã Chri-
 ſto illud ex-
 cidere vo-
 lents.*

ORDINIS PRAEMONST. 173
tis, audiret: Ista quidem Ecclesia misericordia se reddidit indignam; sed, propter te, manus iustissimæ ultionis meæ suspenditur ad tempus.

CAPVT LIII.

Quòd languens non indignit necessitate naturæ.

BENEFICIA Dei, quibus super humanam naturam auctus fuit noster IOSEPH, huius Capituli breuitas explicabit. Decubuit aliquando, vt putabatur, corporis infirmitate consueta, & (vt postea veriùs comperum est) languebat, Charitatis iaculo vulneratus. Iacuit itaque super stratum suum toto triduo continuato, ita vt nullus omnino per totum tempus illud ad ipsum accederet gratia visitandi. Solebat enim ipse & hoc mihi sæpiùs replicare, quòd aliquando hominum gratia ita fuit ab ipso sublata, vt quibusdam, quidquid ageret, penitens

tus